

ISTEN MEGVÁLTÓ TERVE

A szellemi és anyagi teremtés.

Sátán honnan van? Ki teremtette?

Jézus Krisztus miért a Megváltónk?

**János evangélium 14/21 ígérete alapján
prófétai módon kapta és írta:**

BERTHA DUDDE

Ezek az írások valláson felülállók!

Valláshoz tartozástól nem akarnak senkit eltéríteni, sem valami vallási közösségre rábeszélni.
Megjelenésük egyedüli oka, hogy Isten szavát – amit Ján. Ev. 14,21 ígérete alapján ad nekünk a mai időkben –
az embereknek hozzáférhetővé tegye.

Ján.14,21: Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem.
Aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.

Német eredetiből fordította, és közreadja:

G. Szieger Magda

1913 - 2001

TARTALOMJEGYZÉK

Ismeret Isten Megváltó Tervéről	3
Elsőként teremtett lények – Világossághordozó – Elszakadás Istentől	4
Az ősszellemek Teremtéssé való átváltoztatása	7
A teremtett világ keletkezése: FÖLD	9
A szellemek fejlődés menete	11
Az ember teremtése, a bűnbeesés	12
Mi lett volna, ha Ádám nem hibázik?	15
Az ősbűnről való ismeret szükséges a Megváltás Művének megértéséhez	18
Jézus Krisztus nélkül nincs szabadulás	19
A földi élet út, de nem a cél	20
Az eredendő bűn	21
Miért lett elvéve az embertől az emlékezés?	24
A szellemi és a földi világ ellentétes	25
Miért nem ismert általánosan a visszavezetés folyamata?	26
A Megváltó Terv végbevitele	28

Engedélyezett a minden változtatás nélküli, és a forrás megjelölésével készült, fejezetenkénti fordítás és nyomtatás.

2007.

Ismeret Isten Megváltó Tervéről

Azt akarom, hogy ti emberek, egy kis betekintést kapjatok öröktől való Megváltó Tervembe. Megpróbálom ezért, hogy érettségi fokotoknak megfelelő ismeretet adjak róla. A tudást Szellemem által közlöm, hogy a legteljesebb igazságban mozoghattok, és magatok is biztosak lehettek, hogy igazságot kaptatok. Mert tiszta igazságot csak a Szellem útján lehet elvezetni hozzátok. Épp ezért tudjatok mindenről, hogy a tévtanítások ellen felléphessetek, mert ezek megnehezítik a hozzám való visszatérést - holott Megváltó Tervem által ezt el kell érnetek.

Tudnotok kell, hogy honnan jöttetek. Mi vitt rá, hogy tőlem elfordultok. Tudnotok kell, mi az a sors, amit tőlem való távozástokkal magatok teremtettetek meg magatoknak. Azt is tudnotok kell, hogy lassú visszavezetéstekre tervet készítettem, és hogy ezt miért készítettem.

Mikor már van ismeretetek erről a tervről, csak akkor értitek meg emberi léteteket a Földön, és ekkor már céltudatosan élhetitek az életeteket. Felismeritek, és megtanuljátok szeretni AZT, aki boldogságotok miatt hozta létre az egész Teremtést. Aki mérhetetlen szeretetében és bölcsességében hatalmát arra használta, hogy csodálatos fajtájú teremteseket hívjon életbe, melyek mind megfelelnek a számukra meghatározott célnak, és valamennyi csak arra szolgál, hogy a bukott szellemeket befogadja, hogy aztán így vigye el őket az utolsó érlelődésre. Hogy egyszer visszatérjen hozzám az, akinek a kiindulása én voltam. Teremtett lényeimel örökké kapcsolatban maradok, mert szeretem őket.

Nektek embereknek tudnotok kell, hogy szeretetem végtelen irántatok. Ez mindennek a magyarázata. Enélkül újból elpusztíthattam volna mindent, amit teremtettem, mikor ellenem felkeltetek. De szeretetem ebben meggátolt. Szeretetem a bukott lényeket is boldogítani akarja, mert a szeretet nem tud másképpen tenni, csak boldogítani tud. Ezért feltétlenül végbemegy a tőlem elszakadtak visszatérése. Erre irányul örök Megváltó Tervem, ez a célja. Hogy most ilyen kimerítő ismeretet adok minderről, annak ez az utolsó idő az oka, mert ez számotokra egy utolsó segítségnyújtást követel. Tudnotok kell miért van e dolog: már nincs sok időtök, hogy a hozzám való visszatérést végbevigyétek. Ne éljete csak úgy gondolat nélkül bele a világba!

Próbáljatok velem szoros kapcsolatot teremteni, hogy aztán én vezethesselek keresztül a káoszon, mely elérkezik hozzátok emberekhez még a vég előtt, és melyről megkapjátok az igazságnak megfelelő magyarázatot. Ha tévedésben hagylak benneteket, ti állandóan abban reménykednétek, hogy újból felvirágozik minden, hogy földi felemelkedés érkezik. Ha nem tudtok a titeket érintő történések értelméről és céljáról, úgy fölöslegesen éltetek. Lelketek - mely a legsajátabb énetek, amely nem tűnhet el a testi halállal - semmi hasznot nem

szerzett belőle. Szeretnék megkímélni benneteket attól a sorstól, ami az ilyen lelket várja. Én boldogságokat akarok nektek készíteni, mert szeretlek benneteket. Ezért vezetem ismételen az igazságot a Földre, amit nektek csak el kellene fogadnotok, és máris meg lennétek mentve az újbóli száműzetés rettenetes sorsától /mely az új Föld világainak teremtésekor megy végbe./

Aki örök Megváltó Tervemet ismeri, az már bizonyos boldogító tudattal megy át a földi életen, mert felismerte az élet értelmét és célját. Most tudatosan él, és igyekszik mindig teljesíteni akaratomat. Akinek idegen ez a gondolat, az nem ismeri a lét célját, és folyton csak a földi dolgokat értékeli, a szellemi célokat nem engedi érvényesülni, mert idegen számára. Másrészt Megváltó Tervemet az érti meg, aki szeretetből fakadó tettei által létrehozta a kapcsolatot velem. Az ő szelleme már felébredt az életre. Akiből hiányzik minden belém vetett hit, az szeretetlenül gondolkodik és cselekszik, és soha nem érdekli az efféle tudás. Az tehát sűrű sötétségben, szellemi sötétségben járja életét, és vakságában az útra sem talál rá. Viszont én mindenki elé oda akarom tární a tudást: egykor tőlem, belőlem indultatok ki, szabad akaratból elfordultatok tőlem, és a mélybe buktatok. E bukottakat kellett szeretetemnek újra a magasba segíteni, mert szeretetem túl nagy minden teremtményemhez, és ez a szeretet soha meg nem változik. Ezért nem nyugszom előbb, míg újból vissza nem nyertem a tőlem eltávozottakat, míg újból szabad akaratból nem fordultok felém. E célból mentek át minden teremtményemre, miket egykor e visszatérés miatt hoztam létre. Ezt a tudást folyvást, ismételve közlöm az emberrel, aki hozzám kapcsolódva tudni akarja az igazságot, mi az oka, értelme és célja földi életének. A teljes igazságban lesztek oktattva, mert csak az igazság tesz szabaddá, és végérvényesen visszavezet hozzám.

Ámen.

B.D.Nr.5612

1953. 02. 28

Elsőként teremtett lények – Világosságfordozó – Elszakadás Istentől

Mint ember, az értelmek csak bizonyos fokig fogja fel a mély igazságokat, mert a tiszta szellemit csak szellemileg lehet megmagyarázni. Ezt a magyarázatot a bennetek lévő szellem fogadja be, és bár a lélek elvezeti az értelemhez, az túlságosan terhelt anyaggal, ezért a szellemi tudás nem képes annyira mélyen beléje hatolni, hogy minden világos legyen előtte. Ettől eltekintve Szellemem közli magát a szellemi szikrán keresztül, és akiben van szeretet, az fel is fogja az értelmét annak amit közlök. Túl nagy volt alakító akaratom, erőm kiapadhatatlan, és boldogságomat terveim és gondolataim megvalósításában találtam meg. Ez a boldogság közölni szerette volna magát, szeretetem szét akarta magát ajándékozni. Azt akartam, hogy rajtam kívül még egy lény legyen, és örüljön mindannak, ami engem boldoggá tett. Egyedülétemet mankónak tekintettem,

mit bármikor félretehettek amikor csak akarom. Egy másik lényben akartam újra megtalálni magamat, egy lényben, aki velem a legszorosabb kapcsolatban van, akit önmagam tükrének, mint képmásomat akartam kiformálni. Azt akartam, hogy neki határtalan boldogságokat készíthessek, és így a magam boldogságát is megnöveljem. Ilyen lényt akartam teremteni, és ez az akarat elég volt hozzá, mert akaratom erő, és állandóan szeretetben és bölcsességben munkálkodik.

A belőlem kiinduló lény igaz hogy a képmásom volt, de ENGEM NEM LÁTHATOTT, mert amint meglátott volna, a boldogságtól széteszlott volna. Látásomat egy lény sem képes elviselni. Minden lény, még önmagam legtökéletesebb képmása is csak szereteterőm terméke - míg én a szereteterő vagyok, aki összehasonlíthatatlan erővel sugározok át mindent, ezért nem vagyok látható a belőlem kihelyezett lények számára. Viszont ebben a lényben olyan edényt teremtettem magamnak, melybe szereteterőm megállás nélkül ömölhetett. Tehát egy olyan lényt, aki azzal hogy erőm állandóan folyt belé, mértéken túl kapta alakító akaratomat, erőmet, bölcsességemet és szeretetemet. Képes volt ugyanazt a boldogságot érezni amit én, ereje szerint kifejezhette akarata, teremtő módon munkálkodhatott a maga boldogságára. Boldogságát állandóan növelhette, mert erőm a lényt erre képessé tette, és én örültem a boldogságának.

Ebből a lényből megszámlálhatatlan hasonló lény indult ki. Valamennyi szeretetem gyermeke volt, nagy világosságban és sugárzó fényben. Mert a magam képmásából, és végtelen szeretetemből mindig csak a legtökéletesebb lény kerülhetett ki. Kettőnk akarata ugyanaz volt, és kettőnk szeretete újra ugyanaz volt a teremtett lényekben. Mert addig, amíg szeretetem és akaratom munkálkodott az első megteremtett lényben, nem volt semmi ami tökéletlen lett volna. Fénnyel telített Szellemvilág volt, nagyszámú ősteremtésű szellemmel. Belőlem akadálytalanul ömlött az erőm a lények felé, kiket a fény és erő hordozóinak választottam.

Maga a lény is túl boldog volt. Én még ezt a boldogságot is növelni akartam. Azt akartam, ne legyen kötve akaratomhoz, hanem saját akaratából munkálkodjon - mely ha a lény tökéletes, és az is marad, egyben az én akaratom is.

Azt akartam hogy szabadon tevékenykedjen, mert az isteni lénynek ez az ismertető jegy. Akkora legyen benne a szeretet, mely meghatározza, hogy akarata is már azonos legyen az enyémmel. EZT A SZERETETET akartam megkapni az első teremtett lénytől, mely egyúttal a lény számára a legmagasabb tökéletességet is jelentette volna, úgy, hogy már ne mint teremtett lény munkálkodjon, hanem határtalan boldogságokat érezve akaratomat szeretetből teljesítse.

Hogy ezt az akarat és szeretetpróbát megtegye, teljes akarati szabadságban kellett lennie. Engem nem látott, de ismert, mert a világosságban állt. Látta a megszámlálhatatlan lényt, kiket akarata hozott létre. Úgy érezte, ő maga hozta létre mindezeket, habár tudta, hogy az erőt tőlem vette. De ez a lény megirigyelte

ezt az erőt. Maga látható volt az általa teremtett lények előtt, de tudatában volt, hogy azok tőlem indultak ki. A maga számára vette igénybe az uralkodó-jogot eme teremtmények fölött, amennyiben önmagát állította eléjük erő-forrásként, és egyedüli teremteni képes hatalomként. Ugyanekkor hogy uralkodhasson, elfordult az én szeretet-erőmtől. Nektek embereknek érthetetlen folyamat ez, hogy egy maga is világosan felismerő lény hogyan tudott eltévedni egy teljesen hamis gondolkodásban. Viszont a szabad akarat megmagyarázza ezt, mert terve kivitelezéséhez dönthetett negatív módon is - de erre nem készítette senki.

A világosság és erő hordozója látta az általa vezetett erő BIZONYÍTÉKAIT, viszont nem látta MAGÁT AZ ERŐFORRÁST. Magát emelte fel uralkodónak a teremtett szellemek fölé, és megpróbált engem mint nem létezőt beállítani. A tőlem elfordult akaratát megpróbálta azokra is átvinni. Ekkor azok számára is elérkezett a DÖNTÉS pillanata, akiket erőm felhasználásával hozott létre a Világosság hordozója. Mindezekben a lényekben benne volt erőm, világossággal voltak telítve, és izzottak az irántam való szeretetben. Engem ugyan nem láttak, de felismertek. De szeretettel fordultak nemzőjük felé is, mert az őket teremtő szereteterő az első teremtményen átömölve alkotta őket. Most a bennük lévő szeretetnek döntenie kellett - és ekkor szétváltak. Boldogtalan zűrzavar keletkezett a szellemek közt, kik érezték, hogy döntésre kényszerülnek. De ez is érthető volt, mert szereteterőm mint világosság hatott. Az erő ősforrásához való szeretet sok lénynél erősebb volt, és így nagyobb erővel hozzám törekedtek. A bennük lévő világosság az az ismeret volt, hogy a szeretet öröktől fogva én vagyok.

Minden lénynek volt ismerete, és volt szabad akarata. Ezt a szabad akaratot nem kötötte meg az ismeret, mert akkor nem lett volna szabad. Így széthasadt a szellemi világ.

Volt a belőlem kihelyezett első lényt követő sereg, és volt nekem is seregem, holott én nem voltam szemlélhető. De a belőlem jövő erő olyan nagy volt hatásában, hogy sokan elfordultak azoktól, kik ellenem szegültek. Ezek akarata tehát megmaradt a helyes irányban, míg a Világossághordozó és seregének az akarata fordított irányú volt. Tehát akaratilag váltak el tőlem, ez pedig a mélységbe zuhanást jelentette. Tehát a Világossághordozó - az első belőlem kihelyezett lény - ellenfelem lett. A belőle kiindult lények - kiket mindkettőnk szeretetakarata teremtett - részben hozzám, részben feléje fordultak, mindegyik az őt eltöltő szeretet izzása szerint.

Mert a Világossághordozó elválásának pillanatában a lényekben egy meghatározhatatlan kívánság lépett fel egy szilárd pólus felé. Kezdett kibontakozni a szabad akarat, sem én, sem ellenfelem nem kényszerítettünk senkit befolyásolással. Csak saját erőnkét sugároztuk rájuk, mit minden lény szeretett volna magának megnyerni. Az én erősugaram a szeretet volt, és ez olyan erőteljesen érintette a lényeket, hogy felismertek engem anélkül, hogy láttak volna. De az elsőként teremtett lény akarati változását is felismerték. Azzal, hogy azt a lényt szemlélni tudták, sokan követték, azaz, alárendelték magukat az

akarátának, tehát tőlem elfelé törekedtek. Viszont épp így éreztek az ősteremtésű lények is, mint gyermekeim, de ezek szabad akaratból hűségesekek maradtak hozzám - csak ezek száma kevés volt. Ezek az elsőként teremtett lények voltak. Világosságghordozóm első, legboldogabb alakító-akarata, és a tőlem mérhetetlenül áradó szereteterő folytán jöttek létre. Ez a szereteterő nekik is a tulajdonukba jutott, ezért folytonosan hozzám nyomultak, mert nemzőjük mostani akarát fordítottnak ismerték fel, és ezért eltávolodtak tőle. Ez a felismerés a többi lény számára is lehetséges lett volna, de nem, ők vakon követték azt akit láttak. Akaratukat tiszteletben tartottam, semmiféle módon nem gyakorolt rájuk hatást senki. Mert az akarati döntésnek meg kellett történni, hogy a megteremtettek önállóan jussanak tökéletességre. Az engem elhagyó lény nagy seregével levonult a mélybe. Mert tőlem elválni annyit jelent: a mélység felé törekedni, egy teljesen ellentétes állapot irányába törekedni - tehát sötétséget, tehetetlenséget, ismerethiányt és erőhiányt jelent. Ezzel szemben az én gyermekeim megmaradtak a legragyogóbb világosságban, mérhetetlen erőben és boldogságban.

Lucifernek, a Világosságghordozónak a bukása után megtört az ereje. Többé már nem volt képes teremtő és alakító munkásságra. Habár nem vontam meg tőle minden erőmet, mert a teremtményem ő is.

Ereje és hatalma a követőiből áll, akik felett uralkodik, mint a SÖTÉTSÉG FEJEDELME. Viszont azok, akik követték, az én szeretetemnek is a termékei, és akiket nem hagyok meg örökre az ellenfelemnél. Amíg ezek a lények magukban az ő akarát hordozzák, addig az övéi. De amint nekem sikerül felém fordítani az akarátukat, úgy ő elvesztette őket. Ereje megfelelő mértékben csökken, amint követőit megváltom, kiket magáénak akar megtartani. Ennek pedig mindenkor az illető lény szabad akarati döntése a feltétele. Öröktől fogva meglévő Megváltó Tervemnek ez a célja!

A legnagyobb szeretettel támogatnak ebben a Világosság Birodalmának a lakói, angyalok, arkangyalok, ők valamennyien együtt munkálkodnak velem, azon fáradoznak, hogy a bukott testvéreknek visszaadhassák a boldogságot, amit egyszer eljátszottak. Egyszer ez a megszabadító terv végbemegy, még ha örökkétartó időket kíván is, amíg az utolsó, valamikor elbukott visszatér hozzám, amíg az ELSŐ LÉNY, aki szeretetemből lett, újra közeledik hozzám, hogy szeretetemet kérje, és ő is bűnbánattal vissza nem tér az Atyai Házba, amit egykor szabad akaratból elhagyott.

Ámen.

B.D.Nr.8216

1962. 07. 16

Az ősszellemekek Teremtéssé való átváltoztatása

Szavam hozzon világosságot, adjon választ kérdésekre, és oldjon meg problémákat, miket érthető módon magatok nem tudtok megoldani. Legyetek

tudók - ha tudásra vágytok. Legyetek az igazságban oktatta. Én világosságot akarok adni, szellemeteket felvilágosítani, hogy ne járjatok a sötétségben, és lelketeket ne érje kár. Mert örök időkre akarom megmenteni. Túlságosan is nagy szeretetem mindig csak a lelkek üdvét akarja, mert vágyódom visszatérésteke, a veletek való egyesülésre - de ennek feltétele, hogy tökéletessé váljatok.

Valamikor a legnagyobb tökéletességben mentetek ki belőlem, mert mint képmásomat alkottalak bennetek, önmagam miniatúrjeit ugyanabban a minőségben - mert a ti őselemetek a szeretet volt. Az **ŐSSZERETETBŐL** keletkeztetek, aki magának edényeket teremtett, hogy önmagát önthesse ezekben az edényekbe, hogy megállás nélkül áradhasson a szereteterő, amit ti, a teremtett lények felfogtatok. Ezek a lények - az én képmásaim - tiszta szeretet voltak. A belőlem kisugárzott szereteterő voltak, és mégis lények, kik egymást kölcsönösen észlelhatték és nézhették, de akik engem - akiből kijöttek - nem láttak, mert én a **SZERETETERŐ ŐSTELJESSÉGE** vagyok, és ezt nem nézhették, mert akkor megsemmisültek volna.

Mert őket, mint parányi kis szikrát, mint önálló lényeket állítottam ki, ahogyan már többször elmondtam nektek. De ez, mint tisztán szellemi folyamat, számotokra a Földön soha nem lesz teljesen érthető. Ezek a lények önálló, szabad akarattal felruházott teremtmények voltak, kik erővel és világossággal rendelkeztek, mert szereteterőm állandóan átjárta őket. De meggátolni mégsem tudtam, hogy szabad akaratukat ne használják fel rosszra. Amikor akaratpróba elé kerültek, hogy engem ismerjenek el Istenüknek és Teremtőjüknek, akkor ezt az elismerést megtagadták. Az általam először teremtett lény, Lucifer felé fordultak, akit láthattak, és aki teljes szépségében és világos fényében sugárzott.

Szereteterőm kisugárzását visszautasították, ami azt jelentette, hogy állandóan távolodtak tőlem, a fény és erő forrásától. Ezt a folyamatot is már többször megmagyaráztam, amennyire érthetővé lehet tenni nektek embereknek. Most viszont tudjátok meg, ezek az általam kihelyezett teremtmények, bár lényükben ellentétesre fordulhattak, de többé már nem semmisülhettek meg, hanem fennmaradtak, és örökké megmaradnak. A lények őszubsztanciája a szeretet volt, tehát erő, melynek az öröktől való törvény szerint hatásosnak kell lennie, tehát nem maradhat soha tevékenység nélkül.

Szeretetsugárzásom visszautasításának a következménye volt, hogy mindig nagyobb lett a távolságuk tőlem, mely által a teremtett őslények szellemi szubsztanciája megkeményedett, tehát ezek a lények képtelenek voltak már teremteni és hatni.

Épp ezért feloldottam az összellemeget, tehát az egykor mint lényt kisugárzott erőt átváltoztattam, és ebből keletkezett a materiális teremtés. Ebben az erő újból cselekvő lett, tehát akaratom szerint hatóképessé lehetett. Így joggal mondhatjátok: az egész Teremtés az akaratom által átformált összellemekekből áll. Ugyanaz az erő, amit én, mint "éntudattal bíró lényt" sugároztam ki, most más formákra változott át, a teremtés világainak mindenféle fajtájává lett. A Teremtés

művében mindennek megadtam a maga rendeltetését, és most a "részecskékre" feloldott őszellem átmegegy minden teremtésen, és eközben muszájtörvényel szolgál nekem! Így akaratom szerint az erő tevékeny lesz, mert az "erőnek az őstörvény alapján hatékonynak kell lenni."

Gondoljátok meg ismételten: a szellemi őslények valójában nem mások, mint belőlem kisugárzott erő. Most fel vannak oldva, de majd végtelen hosszú idő múltán újból összezárkóznak. Tehát az őszellem nem semmisül meg, hanem egyszer ismét visszatér hozzám. Akkor viszont megint ugyanaz a lény lesz, aki valaha belőlem indult. A hozzám visszatérés útján már átment minden teremtésen, utolsóként az ember formájában, mint annak a lelke. Ez az utolsó, rövid útszakasz, ahol újból elérheti a velem való egyesülést, ha szeretetsugárzásomat tudatosan újból elfogadja. Szabad akaratból újból visszatérni hozzám abból áll, hogy az őszellemnek fel kell adnia ellenérzését szereteterőm kisugárzása ellen. Akkor ismét az Istenhez hasonló a lény, parányi képmásom, az egykor elbukott őszellem ismét minden tökéletességgel megalkotott teremtmény. Teljesen szabad akaratból újból elérte a tökéletességet, és ezért velem újból egyesülhet, és velem örökké kapcsolatban marad.

Ámen.

B.D.Nr.7942

1961. 07. 15.

A teremtett világ keletkezése: FÖLD

Örökkévalóságokra nyúlik vissza a szellemi lények fejlődési menete a Földön, mert maga a szellemi lény lett az anyag, amiből a Föld, és minden teremtés lett. A megkeményedett szellemi szubsztancia anyag lett Isten akarata folytán. Tehát az egész teremtett világ, az egész Univerzum, és benne a Föld, valamikor Istenből kisugárzott szellemi erő volt, mely mint "lény" sugárzott ki belőle, de önmagában annyira visszajára fordult, hogy végül csak mint megkeményedett szellemi szubsztancia létezett, amely új formába öntve, mindenféle teremtsékként kapott felhasználást. Ehhez végtelen hosszú idő kellett, mert ez az "átalakulás" is törvényes rend szerint ment végbe, és ez a fejlődés látható most, mint "lakott Föld." Mindez számtalan fejlődési fázisban történt, nem Isten teremtő hatalmából hirtelen létrehozott mű volt, mert a lassú fejlődés is lehet célratörő. A feloldott szellemi részecskéket mindig újra befogták, és átalakították. Elképzelhetetlenül hosszú volt a keletkezési idő, míg a Föld annyira kialakult, hogy a mindig érettebbé váló szelleminek lakóhelyet és természetes életformát adhatott. De a folyamat így volt elgondolva Isten örök Megváltó Tervében.

Ugyanúgy végtelenül hosszú időt vett igénybe, míg a szellemi elérte rajta azt a fokot, hogy mint EMBER járhatott a Földön. Az ember megjelenése a Földön csak az utolsó pillanatokban ment végbe, ahhoz viszonyítva, hogy a kialakulása mennyi időt vett igénybe. Bár Isten számára minden kész forma megteremtése

csak egy szempillantásnyi idő - mert akarata és ereje folytán magából minden gondolatot mint kész, fennálló művet állít ki - de az idő hosszúságát az anyagi formában való fejlődésben az egykori bukott szellemek ellenállása határozta meg. Isten nem kényszerítette ezeket a neki ellenálló szellemeket, hanem szeretetereje addig tartotta fogva őket, míg ellenállásuk gyöngülni nem kezdett. Ezután terve szerint beburkolta őket, majd valamilyen formát kaptak, melyben bizonyos tevékenységet végeztek, de ez minimális volt. Megint örök idők mentek el, míg ezek a formák is feloldódtak lassan, és újból változtatni lehetett rajtuk.

A Föld kialakulásához tehát végtelen sok idő kellett, hogy élőlények lakhassanak rajta, ezek szintén végtelen sok idő alatt alkalmassá tették, hogy az emberek számára mint utolsó kiképzőhely szolgálhasson.

De az EMBERI LÉLEK minden részecskéjével keresztül ment ezeken a teremtéseken. Mert a mélybe bukás a legnagyobb magasságból olyan végtelenül nagy volt, hogy végtelen idők kellettek, hogy ebből a mélységből újból feljuthasson. Ekkor újra éntudatot lehetett adni a lénynek, mert csak ez teszi lehetővé a végső tökéletességet, az utolsó menetet a magasba. Tehát az anyagi teremtés keletkezett elsőként, és itt vannak azok a bukott szellemek, kiknek a száma végtelen. Akiknek Istenhez való visszatérése szintén végtelen hosszú időket vesz igénybe, és ezért a teremtés végét még nem lehet előrelátni. Mindig újabb szellemi részecskékkal élénkül. Azok külső formájuk állandó változásával mindig magasabbra fejlődnek, és ezért az anyagi teremtés állandó keletkezése és elmúlása van kilátásban. Ílymódon újulnak meg ismételten a teremtett művek, és a bennük rejlő szellemi kiérlelődését szolgálják. De ugyanígy az ember továbbfejlődését is szolgálják, mert lehetővé teszik neki a Földön a testi életet.

Amíg a teremtésekbe bezárt szellemi lénytől a szabad akarat el van véve, továbbfejlődésüknek Istentől akart menete van. A kötött szellemi lény valamiféle formában szolgálatot teljesít, és ezáltal lassan kiérlelődik. De amint a szellemi lény az ember formába jutva a Földön ismét szabad akarata birtokában van, ekkor a felfelé irányuló törekvés helyett lefelé is haladhat - vagyis fejlődés nélkül maradhat.

Fejlődési menete utolsó idejében csődöt is mondhat, és ez a visszalépés oda is vezethet, hogy az ember lelke - az egykor elbukott ősszellem - szellemi szubsztanciájában újra elkeményedhet, mint valamikor régen. Ennek szükségszerű következménye a lélek újra feloldása megszámlálhatatlan részecskére, ami pedig azt jelenti, hogy minden kezdetben teremtett világot újból fel kell oldani, és át kell alakítani.

Ezt nevezhetjük egy Föld-korszak befejezésének, és egy új kezdésének.

Ti emberek próbáljátok érthetővé tenni magatoknak, hogy az Istennél megállapított időszakokban ilyen erőteljes változások mennek végbe a teremtett Földön. E változásoknak mindig Isten szeretete és bölcsessége az alapja, és ezek mindig az egykor elbukott szellemi megváltását szolgálják. Az ilyen közbelépésekkel mindig számolnotok kell, mikor az ember már nem ismeri fel

léte igazi célját. Ha földi életét már nem úgy irányítja, hogy általa lelkét éretté tegye a végső tökéletességre.

Minden teremtett világnak /teremtett műnek/ az egyetlen célja, hogy az ember lelkét érlelésre segítse. Hogy hozzásegítse: újra az legyen, aki kezdetben volt, magasan tökéletes lény, aki Isten szeretetéből keletkezett, de szabad akaratból eltávozott tőle. Vissza kell térniük hozzá. Maga Isten teremtette meg a visszatérés útját azzal, hogy a lélek áthalad a Föld minden teremtett világán.

Ámen.

B.D.Nr.7699

1960. 09. 14

A szellemek fejlődés menete

Keresztülmentetek minden teremtésen. Igen nagy kijelentés ez, mely csak akkor válik érthetővé, mikor ismeritek már tervemet a visszavezetésre, ismeritek minden éretlen szellemi átszellemítésének a tervét, amikor ismeritek az összefüggéseket amely megokolja, miért kell átmennetek a teremtett világokon.

Csak mint emberek vagytok megint azok a lények, akik egykor voltatok, akiket magamból kihelyeztem és megteremtettem. A legnagyobb mélységbe való zuhanástok következménye, hogy feloldódtatok. A teremtett világokon való keresztülmenésnek számtalan egyes szubsztancián át történt. A teremtett művek valamennyit bekebelezték, és rendeltetésüknek úgy tettek eleget, hogy a fölfelé fejlődést lassan elérték. Öröktől való Megváltó Tervem így hozza létre a szellemi visszavezetését, tehát a lények megváltozását. A teremtés minden művének /világnak: kőzet, növény, stb./ megvan a maga feladata, mely szolgáló rendeltetésből áll. A muszájtörvényben való állandó szolgálat által most a szellem ismételen elveszti külső formáját, és egy új külső formába testesülhet meg. Ezt addig folytatja, míg el nem éri azt az érettséget, ami szükséges, hogy mint ember testesülhessen meg. Ez a fejlődési menet, mely a Föld teremtett világain át vezet, visszavonhatatlanul elvezet az érettségre, mert a muszájtörvény keretében megy végbe. Ezt akaratom határozza meg, és akaratomnak megfelelően minden törvényeim szerint rendeződik. Az érettséget is ezért hozza létre, még ha végtelen sok időt követel is, míg egy bizonyos fokot elér. Itt ismét összegyűlnek az egyes szubsztanciák, és most mint ember, az őslélek utolsó földi menetét járja, hogy átszellemülését beteljesítse.

A teremtett világokon való keresztülmenést nem lehet önkényesen kikapcsolni, vagy más folyamattal helyettesíteni. Minden lénynek meg kell járnia, aki újból vissza akar jutni mindahhoz, ahogy kezdetben volt. Az anyagi teremtést akaratom hozta létre, mert benne láttam az utat, melyen át teremtményeim – kiket mélységes mély szakadék választott el tőlem - újból közelebb tudnak jönni hozzám. Maga a teremtés a bukott szellemi, mely szellemi szubsztanciává keményedett. Akaratom alakította át különféle formákká, melyek megkapták rendeltetésüket és céljukat: szellemben lassan megérlelődni, és a szellemi

számára mindig újabb formákat nyújtani, hogy a magasabb érettséget elérjék. Végül, mint ember megtestesülve, mint éntudatú lény, törekedhessenek a végső célra: tudatosan keresni, majd megtalálni a velem való egyesülést, és így végbevinni a végérvényes visszatérést hozzám.

A teremtés minden művének egyedül ez a célja, hogy szellemi rejtőzködjön benne, melynek elő van írva a hozzám való felemelkedés. Akaratom által el is éri ezt a lassú felfelé fejlődést, mert szolgál - még ha muszájtörvény alapján is - és a szolgálat által mindig megváltódik az adott a formából. De örökkévalóságok múlnak még el, míg az utolsó szellemi lény is összegyűjti minden szellemi részecskéjét. Akkor ellenszellemem, Lucifer is szabad akaratból újra hozzám fordul - mert teljesen erőtlen lesz, mert szabad akaratlan minden teremtett lélek elhagyja, mert hozzám törekszenek mind, és bennem felismerik Urukát és Teremtőjüket. Ellenfelem csak ekkor ismeri fel teljes tehetetlenségét, és ekkor vágyódik újból rá, hogy ereje és világossága legyen. Ismét szeretetemre vágyódik, mely valamikor boldoggá tette, és így kinyílik szeretetsugárzásomra, és mint fiam szabad akaratból visszatér hozzám.

Ámen.

B.D.Nr.5800

1953. 10. 31.

Az ember teremtése, a bűnbeesés

A bukott szelleminek végtelenül hosszú időre volt szüksége, hogy felfelé fejlődjön. Az egyes teremtett világoknak hasonló hosszú fejlődési időre volt szükségük, hogy a benne lekötött szellemi is mindig érettebb szellemit tudjon befogadni. Ismételten újabb formák lettek teremtve, és ezek a formák ismételten újabb rendeltetést kaptak.

Tehát a Föld mint teremtmény nem egy pillanat alatt jött létre, hanem végtelen hosszú korszakok múltak el, míg a szellemi összes érettségi fokán megtalálta a neki szükséges külső formát, mert a folyton fokozódó érlelődésnek mindig újabb teremtményekre volt szüksége. Tehát amíg a szellemi a muszájtörvényben járt, teremtő tevékenységem abban állt, hogy megteremtettem a Földet, mint a túlságosan is mélyre zuhant szellemi érlelődési állomását. A Földön olyan érettséget kell elérnie, mely által a kötött szellemi a szabad akaratát - amit egykor rosszul használt - visszakaphassa.

A kiérlelődött szellemi számára külső formát kellett teremteni, hogy ebben a formában KIPRÓBÁLHASSA szabad akaratát. Ez a teremtett mű az ember volt, mely mindenekelőtt abban különbözött az előző teremtményektől, hogy a szabad akarat mellett értelemmel, és okossággal is fel lett ruházva. Gondolkodóképességgel, éntudattal, és azzal a képességgel, hogy embertársaival gondolatot cserélhessen - ez adta meg az együttélés által az akaratát kipróbálásához szükséges feltételeket. Az ember külső formája már adott volt a muszájtörvény utolsó szakaszában, és lehetővé tette számtalan érett

lélekrészecske felvételét. De ezek az élőlények még a muszáj-törvény alapján cselekedtek, ahogy a természeti törvény követelte, így tetteikért nem voltak felelősségre vonhatók. Csekély mértékű volt a gondolkodóképességük. Gyűjtőmedencék voltak a végtelen hosszú idő alatt kiérlelt szellemi számára. Olyan teremtmények, melyeket bölcsességem és szeretetem formált a szellemi számára.

De embernek csak azokat az lényeket lehet mondani, akik szabad akarattal, értelemmel és éntudattal rendelkeznek. Tehát most elkezdődött ezeknek a teremtményeknek az átszellemítési terve. Ez a terv azt követelte, hogy ezek az emberek tőlem tanítást kapjanak: a kifejlődő gondolkodóképességüket, értelmüket és szabad akaratukat tanításomnak megfelelően használják. Akaratuk erejével teremthetnek és élhetnek ezen a Földön. Isten-gyermekeimmé alakíthatják magukat - de tanításommal és akaratommal teljesen ellentétesen is cselekedhetnek. De ekkor ismét vissza kell térniük a mélységbe, amiből épp kiemelkedtek.

Megteremtettem az embert. Egy bizonyos érettségi fokon álló szellemivel adtam meg külső formáját, mely forma megfelelt szeretetemnek, és bölcsességemnek. Feladatot adtam neki, amit mint embernek teljesítenie kell. A külső formából csak akkor vált eleven lény, mikor a szellemi már benne tartózkodott. A megszámlálhatatlan részecske egyesítése most mint "lélek" adta meg az élet formáját.

A szellemi az állandóan ható erő. Bár a végtelen hosszú fejlődési idő alatt kötve volt ez az erő, és ezzel akadálytalan cselekvésre is képtelen. Viszont újra cselekvővé vált az utolsó külső formában, az emberben. Most saját erőit újra kibontakoztathatja, és korlátlanul megnövelheti, ha velem egyesül. Az első ember számára erőm korlátlanul rendelkezésre állt. Szokatlan módon el volt látva mindennel, mert a földi a próbaéletnek arra kellett elvezetnie, hogy teljesen szellemivé válva tegye le földi burkát, és mint igaz gyermek térjen vissza az ATYAI HÁZBA.

Viszont akarati próbát kellett tennie, és ezt minden teremtett lénytől megkövetelem. Ha az első ember kiállja ezt a próbát, ez minden utána következő ember számára könnyebbé tette volna a végső cél elérését. Az első emberekben olyan lényeket teremtettem magamnak, akik minden elégtelenségük, azaz hiányos tökéletességük ellenére eljuthattak volna a Teremtőjük felismerésére, amennyiben magukat teremtményeknek ismerik el. Ugyanis gondolkodóképességükkel, és szabad akaratukkal **FELISMERHETTÉK ÉS TELJESÍTHETTÉK VOLNA AKARATOMAT.**

Olyan lényeket teremtettem magamnak, kikkel a köztünk lévő különbség ellenére is megértethettem magamat, ami előzőleg, kötött állapotukban lehetetlen volt. Tehát az ember volt az első földi teremtett mű, amely bukott szellemi lényt hordozott magában azzal a céllal, hogy segítse visszajutni eredeti állapotába. Vagyis ismét mint szabad szellemiség velem örök egyesülésben teremthessen. Ez

volt az első teremtett ember feladata, és megmarad minden ember feladatának, egészen addig, amíg hiánytalanul minden bukott lény szellemivé nem válik. Az akarati próba nem volt túl nehéz, amit az első embernek meg kellett volna állnia. Viszont ehhez a próbához engedélyt kellett adnom Ellenfelemnek is, hogy hatást gyakorolhasson.

Eme behatásra az ember másodszor is elbukott. Másodszor is hűtlen lett. Ez volt a Földön az első bűnbeesés - az a bűnbeesés, amiről az emberiségnek tudomása van, mert nem tud semmit az egykori bukásáról. Viszont az magyaráz meg mindent! Mert az első ember nem bukhatott volna el, ha megmarad az első lényszerű teremtésnek, ha eredeti erejében és világosságában állhatott volna - mert belőlem mint tökéletes került ki. Akkor ellenerő nem hathatott volna rá. Tehát újabb bukásának okát a szellemi bukásában kell keresni. Az ember még nem érlelődött ki lelkében, amely ugyan igaznak tűnt, de nem kellett, hogy az is legyen. Az embernek szabad akarata és értelme volt, ezért felelőséget kellett viselnie lelkéért, tehát bűnéért el kellett viselnie a büntetést. Ellenfelem, Lucifer megtartotta hatalmát az embernek öltözött szellemi fölött. Ez minden embernek fáradságos, küzdelemmel és szenvedéssel teli földi életet jelentett, mégpedig azzal a céllal, hogy ebből a hatalomból kiszakítsa magát. Ez olyan cél, amit az ember már képes elérni, mert Jézus Krisztus a segítségére sietett az Ádám bűnbeesése által meggyengített emberi nemnek. Tehát a megváltást biztosítja minden ember számára, AKI ELISMERI ÖT, MINT AZ ISTEN FIA ÉS A VILÁG MEGVÁLTÓJA, ÉS ENGEDELMESEN KÖVETI.

Az első ember megépíthette volna azt a hidat, melyen minden utóda elérhetett volna hozzám. De elbukott, és az emberiségnek még sokáig a Sátán szolgátságában kellett maradni. Míg el nem jött a MEGVÁLTÓ, míg Jézus Krisztus le nem szállt a Földre, hogy hidat verjen a szellemi világ felé. Tette mindezt szenvedése, halála, a kereszten elszenvedett halála által.

Első teremtményemtől, Lucifertől kívánt akarati döntést semmiképpen sem lehet parancsnak tekinteni. Az első lénynek teljesen szabadon a tetszésére lett bízva, hogy akaratával valamilyen irány felé forduljon. Sajnos, akarata az egyeduralomra, és a hatalomra irányult. Nagyon jól tudta, hogy belőlem keletkezett, de mert engem nem látott, azt hitte, egyedül ő uralkodik. Felismerte, hogy eredete én vagyok, de nem akart mégsem elismerni. Ezt az akaratot nem én helyeztem az első lénybe, e lény maga változtatta meg így az akaratát. Ez a különbség az ELSŐ BUKÁS, és az ember BŰNBEESÉSE között.

Az első ember még magába hordta a visszajára fordult akaratot. Ezért parancsot adtam neki, amit nem kellett volna megszegnie. Olyan parancsot kapott, amit könnyen megtarthatott volna, ha az ellenszellem nem gyakorolt volna hatást reá. De mert alapjába véve az ember még az ő része, erős befolyása van az emberre. Az ember lelke még nem nyerte vissza a tökéletességet - ami lehetetlenné tette volna a bukást. A tökéletesre teremtett ember nem bukhatott

volna el, azaz nem lett volna képes, hogy ezt a parancsot megszegje, mert a benne lévő tökéletes szellemi visszatartotta volna minden istenellenes cselekedettől.

Viszont az ember megteremtése épp Lucifer és követői bukásának a következménye volt. Enélkül nekem nem lett volna szükségem rá, hogy az általam életre hívott szelleminek takarásképpen külső formát adjak. Az emberi forma a bukott szellemit rejti magában. Az első ember már meg volt terhelve ezzel az első bűnnel. Ádám is. De ezt ledobhatta volna magáról, ha a parancsomat megtartja. Tehát neki lehetőségében állt, hogy az öröklött bűnt megsemmisítse.

Az ő bukása most végtelen időkre késlelteti a bukott szellemi visszatérését hozzám.

Hogy ez mégis lehetővé vált, az az ember Jézus Megváltó Művének köszönhető. Ő minden parancs nélkül megtette azt, amit az ember Ádámnak kellett volna megtennie: teljesen magáévá tette akaratomat, és szeretetből fakadó életével velem eggyévált, hogy így a világhosszág és erő teljes birtokába jusson.

Ámen.

B.D.Nr.9005

1965. 06. 30

Mi lett volna, ha Ádám nem hibázik?

Válaszok minden szellemi kérdésre amit hozzám intéztek. Mégis, legelőször tudnotok kell azt, hogy nem az én akaratom volt benneteket ilyen nagyon is súlyos földi élettel sújtani. Hogy valóban elégséges volt számomra az az idő, amit megkötött akarattal a muszájtörvényben eltöltöttetek. Az az idő annyira rettenetesen hosszú volt, valóban elég lett volna arra hogy velem újra egyesülhessetek. De akaratosokat végső próbára kellett tennem - mint ember, mint éntudatú lény.

Szabad elhatározásból kellett volna magatokat nekem átadni, és az egykori bukás nagy bűnét megszüntettem volna. Szereteteteket kellett volna bizonyítani nektek, kik egykor tiltakoztatok szeretetem sugárzása ellen. Az első emberek jónak voltak megteremtve, szeretetet tanúsítottak, és mindennel elláttam őket. A tulajdonukba adtam a Földet, mindent alájuk rendeltem, ismertek engem mint Istenüket és Teremtőjüket. Teremtő hatalmam által csodálatos dolgok vették körül őket. Mindennek örülhettek, minden azért volt, hogy hálát és magasztalást énekeljenek nekem, hogy forró szeretettel szeressenek. Gonosz gondolat nem is volt bennük.

De a szabad akaratot az első embereknek éppúgy meg kellett adnom, ahogyan megkapták mint összellemegek, mikor belőlem kiindultak. De mert egyszer eltávoztak tőlem, és szabad elhatározásból ellenfelemmel a mélybe zuhantak, ezért neki is hasonló joga volt, hogy hatást gyakorolhasson rájuk. Ugyanis most is az akaratnak kellett eldönteni, hogy őt vagy engem akarnak-e követni. De nem állták meg az akarat próbát, mely pedig nem lett volna nehéz számukra. Ezáltal

újra felébredt bennük minden gonosz ösztönük - miket pedig egyszer már legyőztek, mielőtt mint ember megtestesültek.

Az ősszülők fajbeli lényüket átvitték az őket követő nemzedékre. Ezeknek mindig nehezebbé vált, hogy az ellenfél bilincseiből kiszabaduljanak. Ha az ősszülők megállták volna az akaratpróbát - mely nem volt nehéz - úgy nekem elég lett volna kiengesztelésül az a végtelen hosszú út, amit előzőleg megtettek, és az utánuk következő emberek szabadon adták volna nekem szeretetüket. Akkor csak azért éltek volna a Földön, hogy örüljenek a rajta lévő teremtetéseknek, minden teremtetésre csak jó hatást gyakoroltak volna, így azok is gyorsabban jutottak volna az emberi fokra, és a földi élet csak az örökélet elő-lépcsője lett volna.

Az ellenfél hatalma megtört volna miután az első ember tudatosan magát nekem átadta - és az ellenfelet teljesen kikapcsolta volna. Hatalmát már nem tudta volna használni, és hamarosan átadta volna magát is szeretetsugárzásomnak. Tehát az első embertől csak azt kértem, hogy szabad döntéssel hagyja, hogy újból rásugározzam szeretetemet, és az ősbűn megszűnt volna. Mert ezt a bűnt csak a szeretet engesztelhetette ki.

Most pedig megisméltődött a bűnbeesés. Az egész emberiségre ismét kiterjedt az, ami már csak a teremtésbe megkötött szellemire vonatkozott. Amit az első emberek könnyedén elérhettek volna - ha akaratuk helyes irányú - az most végtelen nehéz lett. Az emberben most szilárdan megült minden sátáni tulajdonság, és annak leküzdésére igen nagy erő vált szükségessé. Ezt az erőt emberi akarat nem volt képes létrehozni. Tehát szükségessé vált Jézus Krisztus Megváltó Műve, a Világosság Szelleméé, aki szabadon ajánlotta fel magát, mikor az első ember kudarcot vallott. **MAGÁT FELAJÁNLOTTA, HOGY SZERETETBŐL SZENVED, ÉS MEGHAL A KERESZTEN**, hogy ezt - a most már kétszeres - bűnt kiengesztelje.

Bár kezdettől fogva tudtam, hogy ez a második bűnbeesés megtörténik, és nem akartam, hogy az emberek ilyen kínzó utat járjanak - de az ember akaratát nem köthettem meg. És mert tudom, hogy egyszer majd minden lényt visszakapok - mert előttem ezer év mint egy nap, mert boldogságban eltöltött örökéletről van szó, amit egyszer ti is megismertek - ezért ne legyen semmiféle megfontolástok. Majd mikor megszabadultatok minden kintól, akkor már magas fokon tökéletesek lesztek, akkor majd élvezitek azokat a dicsőségeket, amelyek kiegyenlítik minden elmúlt idő szenvedését - és melyeket földi fogalmakkal nem lehet felmérni.

Mindig legyetek tudatában, hogy nem én vagyok az oka annak a mondhatatlan szenvedésnek, miket az emberek a bűnbeesés óta teremtettek maguknak. Hogy az első embernek valóban megadtam minden lehetőséget, hogy könnyűvé tegyem neki a szabad akaratú döntést, hogy csak könnyű parancsot kaptak, amit tudtak volna teljesíteni - ha szeretetük akkora lett volna, hogy egyedül az határozza meg létüket, ha teljesen átadták volna nekem magukat. Utána ez a bensőséges szeretet benne lett volna minden utánuk következő

emberben, ezáltal azok is ellen tudtak volna állni ellenfelemnek minden kísértésben.

Így viszont létrejött a második bukás. Ez megterhelt újból minden még eljövendő embert, amíg a Földre nem szállt az isteni MEGVÁLTÓ, JÉZUS KRISZTUS, hogy nyílt harcot kezdjen ellenfelemmel. Mert ő visszaélt a hatalmával, amennyiben egyre nagyobb szeretetlenségre ösztönözte az embereket, akarataikat pedig folyton gyengítette. Ezért az emberek a Megváltás Műve nélkül már csak mindig mélyebbre süllyedhettek a sötétségbe, és már nem tudtak volna megszabadulni tőle.

Ennek a működésnek magam vettem véget, amikor Fiamat küldtem a Földre, hogy mentse meg az embereket, azokat, akik engedik magukat. Mert ismét csak a szabad akarataknak kell döntenie, hogy elfogadják a megváltás kegyelmét. Mert még a mentési munkát sem lehet végbevinni az ember akarata ellenére. Eredetileg ugyan a teremtésekön való átmenetel elég lett volna, hogy az ember megállja az akarati próbát, mert a muszájtörvény kínjai által már minden egyes lélek kiérlelődött annyira, hogy a kísértéseknek könnyen ellen tudott volna állni. Viszont az első ember bukása az ellenfélnek megint hatalmat adott a lélek fölött, amit ijesztő módon ki is használt. Első embernek épp azért lett egy ősszellem választva, mert minden képessége megvolt, hogy ellenfelemnek ellen tudjon állni - de kényszeríteni nem lehetett, hogy hogyan döntsön. Gondolkodásban és cselekvésben szabadnak kellett lennie. De ellenfelem gondoskodott róla, hogy maga felé fordítsa ezt a szabad akaratot - aminek következménye az újabb bukás volt. Ezáltal megisméltődött a szellemek eltávozásának a bűne. Viszont ellenfelemtől nem vehettem el ezt a jogot, mert az első bukás is szabadakaratilag történt. Azt sem állíthatjátok, hogy én akartam az ismételt bukást, hogy benneteket a legnagyobb kínok állapotába helyezzelek. Nem tudtam megakadályozni, mert ez is szabad akarati döntés következménye volt. Ez a szabad akarat egyszer majd újra felém fordul, tehát biztos hogy egyszer kikerültök ebből a nyomorúságos helyzetből - mert titeket MAGAM, AZ ÉN SZERETETEM VÁLTOTT MEG. Megtestesült az ember Jézusban, hogy harcba szálljon az ellenféllel, hogy kicsavarja a kezéből az összes lelket, akik vissza akarnak térni az ATYAI HÁZBA, a ti igazi hazátokba, amit egyszer elhagytatok a magatok akarataiból. Mert szeretetem éppúgy most is a tietek, mint eddig, és vége lesz minden szenvedésnek, amint szabadulni akartok attól, aki bilincsekben tart benneteket, amint utánam kíváncsoztok, és jogot adtok, hogy újból tulajdonomba vegyelek benneteket, és aztán már örökké el ne engedjelek.

Ámen.

Az ősbűnről való ismeret szükséges a Megváltás Művének megértéséhez

Az emberekből hiányzik az ősbűnbeesésről való ismeret, és ezért a Megváltás Művét csak a magatok emberi bűneiért hozott engesztelésnek tartjátok. Igen, még azt is elvitatjátok, hogy "megváltó mű" lenne, mert úgy hiszitek, úgymint fillérre megfizet mindenki a bűneiért. Ha csak a ti vétkeitekről volna szó - amit mint emberek vettetek magatokra - akkor érthető lenne ez a nézet. Viszont itt a nagy ősbűnről van szó, a szellemek elbukásáról, ami olyan bűn, amit ti sohasem lennétek képesek kiengesztelni. Pedig ezt a bűnt nem lehet letagadni, mert az egész anyagi teremtésnek ez az oka, és az **ÖRÖK SZERETETEM** Jézusban való emberré válásának magyarázata.

A szellemek elbukásának oka, hogy a teremtett lények engem nem láthattak - ezért Jézus Krisztusban láthatóvá tettem magamat. Aki csak az első emberpár bűnbeesését veszi tekintetbe, annak hihetetlennek tűnhet, hogy ezekért a bűnökért egy **MEGVÁLTÓRA** lenne szükség. Folyton ahhoz tartja majd magát, hogy nem lehet az embereket olyan bűnért büntetni, amit nem maguk követtek el.

A világosság nélküli állapotukban ezek az emberek nem ismerik fel, hogy a bűnök - miket az emberek a szeretetem ellen követnek el - olyan bűnök, amelyek a nagy ősbűn következményei. Ez az ősbűn viszont mindent megmagyaráz, és amíg az emberek ezt az eseményt - a szellemek bukását - nem ismerik, addig nehezen hisznek egy **ISTENI MEGVÁLTÓBAN**, aki e miatt a bűn miatt halt meg a legnagyobb kínok közt a kereszten, aki önként vette ezt magára, hogy nekem engesztelő áldozatként bemutassa.

Ezért minden tanítás, amely tagadja az Isteni Megváltót, tehát tagadja a megváltás elvét, mint tévtanítást kell visszautasítani, még akkor is, ha az Jézus tevékenységét, mint az isteni szeretettan terjesztőjét ki is emeli. **MERT ITT AZ ŐSBŪNTÓL VALÓ MEGVÁLTÁSRÓL VAN SZÓ, AMIT CSAK ÉN MAGAM VIHETTEM VÉGBE JÉZUS KRISZTUSBAN.** Számotokra így világos lesz emberréválásom is, mert magam olyan lény vagyok, akit teremtményeim nem szemlélhetnek anélkül, hogy maguk meg ne haljanak. Ha tehát azt akarom, hogy engem is láthatónak képzeljete el, úgy az csak hozzátok hasonló lény formájában történhet meg, és ez számotokra az ember Jézus. Tehát elsősorban szükséges megismerni a szellemek elbukásának eseményét, hogy meg lehessen érteni a látható világ megteremtésének a folyamatát. Továbbra is fennállt a küzdelem a világosság és a sötétség között, amíg aztán fellépett az emberiség **MEGMENTŐJE - JÉZUS KRISZTUSBAN.** Egy el nem bukott ősszellemben - ami szintén érthető - **AKIBEN MAGAM TESTESÜLTEM MEG,** mert ti a mindent megteremtő erőről nem tudtok magatoknak semmiféle elképzelést alkotni. Ezért kell elismernetek a Megváltót, aki valóban minden bűnért halt meg a kereszten, és az emberek számára a bűnök bocsánatát kérte. Ami azonban nem pottyán magától az

öletekbe, hanem nektek magatoknak kell kérni, mert a bukás is szabad akaratból történt - és a hozzám való visszatérésnek is szabad akaratból kell megtörténnie! Hogy a tökéletességre törekvő embernek az ősbűn mellett azok a bűnei is bocsánatot nyernek, miket mint ember követett el, abban nem kell kételkedni, mert minden bűn eltörlődik, tehát a bocsánat biztosítva van.

De mert Jézust ritkán ismerik el Megváltónak, mert a sok téves tanítás őt csak mint embert és feltámadt Mestert látja, és nem akarja elismerni benne való emberré válásomat, ezért nem is kéri tőlem minden bűnök bocsánatát. Pedig csak EGY az AKI megszabadíthat a bűnöktől, EGYNEK van csak hatalma, hogy a bűnöket a homokba írja - és ez JÉZUS KRISZTUS, AKIBEN MAGAM LETTEM EMBERRÉ.

Ámen

B.D.Nr.6860

1957. 06. 29.

Jézus Krisztus nélkül nincs szabadulás

Rám van szükségetek, ha a valódi ellenségeitektől, a Sátántól akartok megszabadulni. Saját erőtökből nem tudtok tőle megszabadulni, segítségre van szükségetek. Ezt csak egyvalaki adhatja meg nektek: JÉZUS KRISZTUS, aki az ellenségeket legyőzte kereszthalála által. Benne ÉN voltam, Ő és ÉN egy vagyunk! Tehát Jézus Krisztusban engem kell segítségül hívnok, és valóban megtapasztaljátok a segítséget.

Ha az egy Istent elismeritek - de anélkül, hogy Jézus Krisztust, az Isteni Megváltót ezzel az Istennel összeegyeztetnétek - akkor még nem meggyőző bennetek Isten elismerése. Akkor ugyan a szátokkal valamit mondtok, de anélkül, hogy erről bensőtökben is meg lennétek győződve. földi utatok akkor még NÉLKÜLEM telik el, így nem birtok megszabadulni attól, aki szemben áll velem és uralkodik rajtatok, akinek a hatalmát magatok nem tudjátok megtörni.

Szükségtek van RÁM! Ezt meg kell mondanom. Másképpen nem teljesítitek a földi életek célját: hogy elváltok attól, akit egyszer szabadon követtetek, és visszafordultok hozzám, az ISTENETEKHEZ, és Örök Atyátokhoz. Én mindig kész vagyok, hogy segítek megszabadulni tőle. De ezt a segítséget kérnetek kell. Az akarat kinyilvánítása egyúttal azt is jelenti, hogy én megszabadítalak bennetek, mert ellenfelemnek addig van joga rátok, amíg vele egyforma felfogásban vagytok - az pedig elfordulást jelent tőlem.

Viszont gyengeségeketek is számításba vettem, ezért szeretetből és irgalomból a kereszten egy ember meghalt értetek. Az, aki ismerte gyengeségeketek, így azt is tudta, nektek lehetetlen volna elszakítani bilincseiteket, miket magatokra engedtetek rakni saját bűneitek miatt. Az ember Jézusban MAGAM testesültem meg, mert megszántam gyenge, tehetetlen, megkínzott állapototokat. Mert lehetőséget akartam adni, hogy visszatérjete az ősi állapotba, mely szabadság és boldogság volt. Mint ember engesztelő áldozatot

hoztam értetek: magamra vettem a tőlem való elszakadástok egykori bűnét, és váltságdíjat fizettem értetek, hogy szabaddá legyetek, amikor magatok ezt kívánjátok.

De kívánságtokat ki is kell fejeznetek: akarnotok kell, hogy hozzám jussatok, azokhoz akarjatok tartozni, kiknek lelkéért váltságdíjat fizettem. Jézus Krisztus segítségét kell igénybe vennetek, Jézus Krisztusban hozzám kell kiáltanotok! Képesek lesztek rá, ha hisztek benne, hisztek MEGVÁLTÓ MŰVÉBEN, A BENNE VALÓ EMBERRÉVÁLÁSOMBAN. Csak ekkor hisztek bennem meggyőződéssel, csak ekkor leszek eleven bennetek, és akkor már földi utatokat sem járjátok nélkül, és igazi célotokat is biztosan elértek. Ezért egyszer tegyétek fel komolyan magatoknak a kérdést: mi az oka és célja földi életeteknek? Mi a tulajdonképpeni feladatotok, amit teljesíteni kell? Csak erős akarat legyen bennetek, hogy ennek a földi életnek a végén ne kelljen kudarcot vallani! Ha ez az akarat megvan bennetek, akkor kérjétek az EGY segítségét. Azt kérjétek, aki egyedül képes segíteni: Jézus Krisztust! Mert Ő és ÉN egy vagyunk! Ha őt hívjátok, úgy engem hívtok! Kiáltástok nem lesz hiábavaló. Mert aki komolyan el akarja érni földi élete célját, annak a gondolkodása hamarosan helyes irányba terelődik, és felismeri, hogy JÉZUS KRISZTUS NÉLKÜL NINCS MEGVÁLTÁS.

De legbensőbb kívánságtokat, legbensőbb akaratotokat én nem határozhatom meg. Az szabad! Én ismételten óvhatlak, figyelmeztethetlek, valamiről való gondolkodásra indíthatlak - de benső kívánságtok szerint CSELEKEDNI NEKTEK KELL! Persze ennek megfelelő lesz érettségi állapototok is, mikor ezt a Földet elhagyjátok.

Ámen.

B.D.Nr.5897

1954. 03. 07.

A földi élet út, de nem a cél

A világot akaratotok kipróbálására kaptátok. Ez annyit jelent, hogy beálltok egy tevékenységi területre, mely arra ösztönöz, hogy akaratotokat egy irányba használjátok. A világot kikerülni nem lehet. Annak az embernek, aki célhoz akar jutni, azt le kell győznie. A lelketeknek, a szelleminek bennetek feltétlenül szüksége van ezen a Földön erre az utolsó, emberként való megtestesülésre. Átala nyílik alkalom, hogy használjátok szabad akaratotokat, mert azelőtt az kötött volt a valamikori bukástok miatt.

Az a lélek, aki szeretné elkerülni ezt a testet öltést, nem juthat a szabad akarat birtokába, mert az ellenem érzett nagy ellenállása nem engedi ezt. Majd mikor kész lesz, hogy a Földön a szolgáló szeretet útját járja, akkor részesül a testet öltés kegyelmében. Ugyanis ez a készsége jelzi azt az érettséget, melyre szükség van, hogy letegye ezt az utolsó akaratpróbát. Minden lélek kész erre az utolsó menetre, mert meghozhatja neki, hogy végképp megszabadul az addigi

formától. Viszont időlegesen elveszíti emlékezetét, és ismeret nélkül lép a Földre, hogy ott lassú fejlődésen menjen át. Megtanulja használni az akarátát, környezete is neveli, azonkívül tőlem minden tekintetben segítséget kap, hogy a helyes és jó megismerésére jusson, és szabad akarattal tegye ami helyes és jó.

Részemről megtörténik minden, ami támogatja a helyes akarati döntést. Ennek ellenére az embernek megmarad a szabad akarata. Az egész földi élet hatást gyakorol rá, egy választott, ill. nem választott tantárgyhoz hasonló módon. Mert az ember **MENJEN VÉGIG MINDENEN**, hogy aztán hozzám, a Birodalmamba jusson. De ne ragadjon meg sehol, nehogy újabb börtön fogságába jusson, hiszen örökérvényű szabadság integet feléje.

A földi élet egy út, melyen járnia kell - de ez nem maga a cél! Ha tekintete a magasságot érinti, akkor tévedés nélkül, szilárd elhatározással járja az útját. De ha szemei megakadnak a Földön, akkor csak azt látja ami körülötte van és történik. Akkor veszélybe jut, hogy a Földön marad, és nem tud onnan elszakadni. Kell, hogy annyi ereje és akarata legyen, hogy elszakadjon attól, ami a Földön értéknek tűnik. Akkor győztes lesz. Mint fejlődésének utolsó, szükséges fázisát tekinti akkor a földi utat, és megállja az akarati próbát. Felém forduló akarata megmarad ellenfelem minden csábító művészetére, aki szintén a lelkéért és az akarataért küzd. Ekkor ennek a világnak a legyőzője, és a Birodalmam várományosa lesz - mely Birodalom nem e világból való.

Ámen.

B.D.Nr.5967

1954. 05. 28

Az eredendő bűn

Ismételten kérdések merülnek fel bennetek, melyekre választ szeretnétek. Viszont felvilágosítani csak akkor tudlak benneteket, ha összeköttetésbe léptek velem, ha bensőséges ima után halljátok, hogy mit mondok. Ha nem közvetlen a szellem szava által szólítalak meg, akkor az ima után felmerülő gondolatokat válaszonak tekinthetitek. Kívánságtok, és a hozzám intézett kérdés a helyes gondolkodást biztosítja. Nélkülem nem álltok az igazság talaján, nélkülem hiábavaló a magyarázatra való törekvéstek. Nélkülem csak téves gondolatanyag tölt el benneteket, miket az alulról jövő erők közvetítenek - azért mert engem elhagyatok - pedig csak én vagyok aki az igazságot adja.

Ezért a következőket mondom: Amíg nem vagytok tökéletesek, csak képszerű magyarázatot kaphattok. A végtelen, mély isteni bölcsességet soha nem vagytok képesek megérteni. Soha nem vagytok képesek megérteni kormányzásomat, munkálkodásomat, mert tökéletlenségtek hiányos megismerő erőt is jelent. Tehát értelmetek erejével nem tudtok magyarázatot találni, viszont villámgyorsan megkaphatjátok, amint a Szellemi Birodalomban szeretetem világossága átjár.

Tehát a Földön képszerű magyarázatot kaptok, csak felfogó képességteknek megfelelően ábrázolhatók a folyamatok, amelyek teremtésben végbemennek. Ezért az első ember szívében végbemenő folyamatokat is csak földi fogalmakkal lehet érthetővé tenni. Ez önmagában igen gyenge hasonlat, de magatok is még gyenge szellemmel vagytok. Az embereket természeti törvények kötik. A teljes szabadságot eljátszottátok egykori bukástokkal, ezt kell újra megszerezni a földi élet által. Az első embereknek ezért akarati próbát adtam. Azt akartam ezzel a próbával kifejezni, hogy ismerjék fel: egy "hatalomnak" vannak alávetve, ennek a hatalomnak kell szabad akaratukat újra alárendelni ahhoz, hogy a szabadságot végképp megszerezzék. Először nem akartak elismerni, és ez volt az első bűnük - a szembeszegülés velem akiből kiindultak. Ezt az első bűnt csak az szüntetheti meg, ha szabad akarattal újból elismernek. Ezt az elismerést akartam elérni, amikor létrehoztam a Teremtést.

Az első emberek tehát ezért úgy voltak megteremtve, hogy igenis elismerhettek - de erre nem lettek kényszerítve. Ezért kellett a szabad akaratnak döntést tenni, ami azután újra egy "kísértésben" lett kipróbálva. Ezért kellett az ember szemét olyan valamire irányítani, amire vágyódott. Egyszerre kellett érkezni a tilalomnak és a csábításnak, hogy az akarati döntés végbemenjen. Érthető módon a csábításhoz egy ígéret kapcsolódott, és ennek kellett ellenállnia.

A tilalom és a csábítás két oldalról érkezett, mert arról volt szó, hogy vagy visszatér hozzám, vagy megmarad ellenfelemnél. Az általam teremtett vagy eléri a célját - vagy visszaesik a mélybe. Következésképpen vágyakozást kellett kelteni az emberben, mely lehetőséget adott neki, hogy ezt a vágyát kielégítse - vagy legyőzze a magasabb cél érdekében. A magasabb cél az örök boldogság nálam, mely ezerszeresen több, mint a földi beteljesülés.

A tőlem elvált szellemlények visszaszerzése köztem és ellenfelem közt küzdelmet jelentett, ezért neki is lehetőséget kellett adni, hogy a lények akaratára befolyást gyakorolhasson. Viszont ő látszat javakat és látszat boldogságot ígért, hogy az emberek az örökélet boldogságát eljártsszák. Én ismertem ezt a kísértést, és ezért az első embereknek a parancs mellé az örök halálra utalással figyelmeztetést is adtam. Ez a figyelmeztetés elég kellett volna hogy legyen a vágyódás elfojtására - nehogy életét elveszítse. Ellenfelem viszont figyelmeztetésem ellenkezőjéről győzte meg őket. Az ÉLETET ígérte nekik. Azok engem elismertek mint a legnagyobb hatalmat - és mégis a hazugságot követték, ezzel hozták be a HALÁLT a világba.

Mi volt az, ami olyan hatalmasra gerjesztette vágyukat, hogy ebbe belebuktak? A Paradicsomban boldog életet éltek, minden teremtett dolog urai voltak. Akaratuknak minden alá volt rendelve, boldogok voltak erejük és hatalmuk birtokában. Az elsőnek teremtett embereket bensőséges szeretet kapcsolta egymáshoz, és ennek a szeretetnek az erejével megválthatták volna magukat ellenfelem bilincseiből. Míg ez a szeretet reám és a partnerre irányult, nem is volt semmi veszély, hogy az akarati próbát ne állnák meg.

Viszont ellenfelem képes volt arra, hogy rossz irányt adjon ennek a szeretetnek. ÖNSZERETETRE fordította, amennyiben hamis ígéretet tett, és fellángoltatta a vágyat, hogy maguk teremtsenek maguknak boldogságokat. Szeretetük megkívánó, egoista és alacsonyfokú szeretetté vált. Ezzel újra annak a hatalmába adták magukat, akitől szabadulni kellett volna. Ezt meg is teheték volna, ha parancsomat magasabbra helyezik saját vágyuknál.

Emberek értsétek meg, még nem érkezett el az az idő, amikor az első emberpárt meg akartam áldani a tovább-nemzéssel. Nem lehet semmi sem bűn, ami törvényes renden belül megy végbe - és a nemzés soha nem lehet az Istentől akart Rend elleni folyamat. Viszont az érzékek kielégítése olyan akarat nélkül, hogy életet szüljön, nem a szeretet aktusa, nem isteni!

Az ellenfelem által lángallobbantott önszeretet lehúzza az embert, és teljesen az ő hatalmába hajtja. Ennek a hamis szeretetnek lettek áldozatai az első emberek. Ez a hamis szeretet volt az a bűn, mely újra az ősbűnre figyelmeztetett. A gögre, amely nem akarta magát szétesztani, hanem mindent maga akart birtokolni, és ezt nemzőjüktől, a Sátántól örökölték. Ennek az isteni szeretettel semmi közös vonása nincs.

Az isteni szeretet mint szikra nyugszik szívetekben, és magas lángra lobbanhat. Viszont ellenfelem célja az volt - és most is az - hogy visszájára fordítsa ezt a szikrát, és ez sikerült is neki. A tiszta istenit beszennyezték, és önzéssé változtatták, mely már nem érdemli meg hogy "szeretetnek" nevezzék. Csak érzékiségnek, önzésnek, önszeretetnek lehet nevezni, amely mindenre képes, amit csak ellenfelem kér tőletek.

És így lett a továbbnemzés aktusa is eszköz ellenfelem kezében, mellyel megszámlálhatatlan lelket fordított maga felé. Ez már nem lett volna lehetséges, ha akkor az én áldásom alatt lett volna az ember. Akkor a boldogítás és odaadás isteni szeretete lett volna az új élet keletkezésének a megkoronázása.

A bűnbeesés tehát odaadta a tiszta isteni szeretetet a tisztátalan önző szeretetért. Sátáni behatásra kialudt az isteni szikra az emberben, helyette olyan tüzet gyújtott, melynek minden nemes és tiszta áldozatul esett. Minden érzék felizgult és mohóságra hajtott - ami már nem felelt meg az ÉN teremtő aktusomnak. Viszont ellenfelem akarati szabadsága, és teremtményeim miatt nem akadályoztam meg, hiszen még mindig az egyes ember akaratától függ, hogy ellenálljon a Sátán eme kísértésének.

Tehát nem a nemzési aktus a bűnbeesés, hanem a Sátán által indított, szabad akaratilag felgyújtott viasz és bűnös szeretet. Az isteni értelmezés szerint boldogító teremtési aktust sárba vonták, és tisztátalan szellemek játékvá tették. Ellenfelemnek olyan aktushoz adtak belépést, ahol magam akartam áldásommal jelen lenni, hogy az embereknél megerősítem a tiszta, isteni szeretetet. Ez átment volna a nemzett lényre, és olyan emberi nemzedék keletkezett volna, akik az állandóan világosodó szeretet világánál minden szenvedés és kín nélkül

visszataláltak volna hozzám. Akiket ez a szeretet rövid idő alatt megváltott volna, mert felismertek volna engem, ahonnan a szeretet sugárzott.

Ezt az akaratit próbát az emberek megállhatták volna. Viszont én is, az ellenfelem is az emberek lelkéért küzdött, és ezért nem akadályozhattam meg, hogy ezt az eszközt használja a győzelem biztosítására, mert arról volt szó, hogy teljesen szabad akaratból térnek hozzám vissza teremtményeim - de csődöt mondtak. Ez az egész emberi nemet olyan sorsra ítélte, melyből magától már képtelen volt megszabadulni. Míg egy ember ezután tiszta, isteni szeretetből létre nem hozta azt a művet, mely az egész emberiség helyett kiengesztelte Istent, és ezzel szabaddá tette az utat fölfelé. Mert a győzelem a szereteté, és a szeretet nem nyugszik addig, míg az utolsó elbukott is vissza nem tér hozzám.

Ámen.

B.D.Nr.7127

1958. 05. 22.

Miért lett elvéve az embertől az emlékezés?

Ha ti emberek a földi életet úgy néznétek, mint egy végtelen időig tartó fejlődési folyamat utolsó szakasza, akkor nagy buzgósággal tennétek meg ezt a rövid szakaszt, nem sajnálnátok semmi fáradtságot, hogy ebben a rövid életszakaszban a fölfelé való fejlődésteket sikeresen befejezzétek. De minden visszaemlékezétek hiányzik, csak annyit tudtok biztosan, hogy ez a földi élet rövid, ezért nincs bennetek különlegesen nagy buzgóság. Inkább közömbösek vagytok aziránt, hogy mi van még előttetek. Kevés gondotok van rá, mi lesz a földi élet után. Viszont a földi utat minden visszaemlékezés nélkül kell megtennetek, nehogy az határozza meg, mit akartok, gondoltok és tesztek.

Ha csak csekély visszapillantástok lehetne - a rémülettől már nem lennétek életképesek. Vagy hajtana a nagy félelem, hogy mindent megtegyetek amit tőletek követelnek, csak hogy elkerülhessétek borzalmas sorsotokat, és megszabaduljatok minden anyagi formától.

Tehát nekem meglenne a hatalmam, hogy egy olyan életútra kényszerítsek benneteket, amely megfelelne az akaratomnak - ha engedélyeznék egy visszapillantást. De hozzátok való szeretetem nagyobb, és korlátlan boldogságot akar készíteni - az pedig nem engedi meg az akarat kényszerítését. Ahhoz, hogy határtalanul boldogok lehessétek, teljes akaratit szabadságban kell élnetek. Olyan szabadságban, amely az én akaratomnak, azaz örök Rendemnek megfelel.

Értsétek hát meg, hogy az irgalom és a szeretet műve az, hogy elveszem a visszaemlékezéteket. Egyrészt azzal, hogy nem tudtok egy legyőzött földi életről, másrészt azzal, hogy olyan lehetőséget teremt, melyen átmenve határtalan boldogsághoz juthattok. Tudás nélkül azért nem hagylak benneteket, de az ilyen tudást bizonyítani nem lehet. Tehát van tudomástok egy előző állapotról, de ez nem terhel meg benneteket, mert már legyőztétek.

Viszont ez az ismeret nagyobb szellemi törekvésre hajt benneteket, ez mindig a legnagyobb szabad akarattal megy végbe, és így áldást hoz számotokra. Ezért mindig csak azt mondom nektek: ne utasítsatok vissza semmit, inkább mindent mérlegeljétek, amit elétek tárnak földi életetek okáról és céljáról. Gondoljátok át ezt az ismeretet, ami "testetöltésekről" oktat.

Gondoljátok meg, és földi életeteket mindig úgy éljétek, hogy felelősséget érezzetek érte, és ezt a felelősséget előttem se kelljen szégyenletek. Higgyétek, nem hiábavaló a földi létetek, és más célja van, nem csak a test fenntartása és kielégítése. A test mulandó, és a földi élet hosszúságát sem tudjátok.

Ha nem vagytok hajlandók másfajta ismeretet elfogadni, ha azt, ami "nem bizonyítható" nem akarjátok elfogadni, úgy legalább tartsátok magatokat "Isten szavához". Ha azt hívő komolysággal hallgatjátok, az is felgyújthat benneteket egy kis világosságot, és némely dolog hihető és érthető lesz számotokra - pedig azt sem lehet bizonyítani.

Valamely formában keressetek kapcsolatot a Szellemi Birodalommal. Legyen az egy gondolat amit a Teremtőhöz küldtök, vagy akár a szeretet tetteivel, mely egész biztos kapcsolatot jelent velem. Így majd olyan titkok birtokába juttok, amik önmaguk vonják el magukról a fátylat, hogy segítséget kapjatok eme utolsó rövid út eredményes megtevéséhez.

Ne legyetek részvétlenek, ne csak testi kívánságaitok uralják egész gondolatvilágotokat, mert sokmindent teremtettem nektek, ami megfontolásokra indíthatna. Körül vagytok véve csodák minden fajtájával. Ezek mind szeretetem és hatalmam termékei, melyek engem tanúsítanak. Majd velem is próbáljatok kapcsolatba kerülni, mert a teremtésben nyilatkoztatom ki magamat. Ez majd megóv a rettenetes sorstól, hogy magatoknak újra át kelljen menni rajta. Majd megszabadultok a formátoztól, és újra bemehettek a szellemek boldog birodalmába, ahol szabadságban, világosságban és erőben, örök boldogságban éltek.

Ámen.

B.D.Nr.3593

1945. 11. 03.

A szellemi és a földi világ ellentétes

A földi világ és a Szellemi Birodalom egymással ellentétben áll, ezért annyira ellentétesek az ember iránti követelmények. Az ember soha nem tud eleget tenni mindkettő igényének. Minden feltétel nélkül csakis az egyik követelményeihez kell alkalmazkodnia.

Érthető módon a Szellemi Birodalom csak szellemi javakat oszt, és ezt olyan feltételek mellett, mely ellentmond a világ kívánságainak. A világ földi kincseket kínál azoknak az embereknek, akik kívánságait teljesítik. A világ kívánsága - amit az ember elé állít - ellentétes a Szellemi Birodalom követelményeivel. Ugyanis testi élvezeteket és testi jólétet állít előtérbe, és megnehezíti a lélek szellemi javak

utáni törekvését - talán teljesen lehetetlenné is teszi. Pedig a Szellemi Birodalom követelményeinek kell eleget tenni, a testet is ugyanarra kell hajlamossá tenni amit a lélek akar - ez viszont a földi vágyak feladását jelenti.

Így áll szembe egymással két világ - és az ember választás előtt áll, hogy melyik világ javára döntsön. Az egyik világ mindig követelni fogja a másik feladását. Vagy a test, vagy a lélek beszél majd, azaz a léleknek kell megtenni a döntést, hogy fontosabb-e a maga kialakulása, vagy a test jóléte a fontosabb az ember földi élete tartamára. A Szellemi Birodalom pazar adományokat ad, melyeket mint ember nem tud értékében felmérni, de amelyek ELMÚLHATATLANOK, és a lélek számára olyan gazdagságot jelentenek, melyet a Szellemi Birodalomban saját boldogságára használhat. A világ a testnek nyújt jólétet és kincseket, de ezek mulandók, és nem viheti magával a túlvilágba, a Szellemi Birodalomba. Ezek mulandók, ahogy a test is mulandó amint elhagyja a lélek, és a földi világból átmegy a Szellemi Birodalomba. Ha a lélek mindig csak a földi birodalomra gondol, a szellemi világban nagyon szegényesen fog állni. De a földi javakról való szabad akaratú lemondás feltétlenül szellemi javak birtoklását hozza magával, mert csak akkor mond le, ha a SZERETET MUNKÁLKODIK BENNE. Enélkül uralkodóvá válik benne a földi javak utáni vágy. De ahol felébredt a szeretet, ott a lélek törekszik - sokszor öntudatlanul is - szellemi javakra, és figyelmen kívül hagyja a földi javakat.

Tehát a földi élet alatt az ember lelke választás előtt áll, hogy a földi vagy szellemi világ felé törekedjen-e. Döntése szerint alakul sorsa a szellemi világban, melybe átmegy, mikor letelt a földi próbaidő. Gazdagság vagy szegénység? Boldogság, vagy sajnálatos állapot? Az igazi boldogság azt követeli, hogy le kell győzni mindent ami földi - tehát a mulandót.

Ámen.

B.D.Nr.8465

1953. 04. 12.

Miért nem ismert általánosan a visszavezetés folyamata?

Csak mindig felém irányítsátok utatokat, és akkor segítséget kaptok minden szükségben és szorongatásban, legyen az földi vagy szellemi. Majd rájöttök, milyen hasznos volt lelketeknek, mert a tiszta igazság mindig áldásos. Nem állítottam számotokra határt, és ha szellemi tudástokat bővíteni akarjátok, úgy mindig kész vagyok rá, és tanítalak benneteket. Felvetitek a kérdést, miért most kap magyarázatot az a tudás, melyről eddig semmi, vagy nagyon kevés ismeret volt.

Íme megmagyarázom:

Ismételten voltak olyan emberek, akiknek a szellemi állapota megengedte, hogy bevezetést kaphassanak a teremtés mélyebb titkaiba. Ezeknek tudomásuk volt a teremtmények őskézdetéről, az elbukásról, és öröktől való Megváltó Tervemről is. De ezt a tudást soha nem lehetett a többi emberre átvinni, ha azok

még alacsonyabb szellemi állapotban voltak, mint aki tőlem kapta. Mélységében soha nem értette volna meg, és ha a másik csak a szavak szerint vette volna azt, akkor értelme tiltakozott volna, agyrémnek nevezve visszautasította volna - mert egy még fel nem ébredt szellem nem képes megérteni.

Épp ilyen volt Földön jártamban az emberiség is, nagyon alacsony szellemi fokon állt, mert még teljesen ellenfelem hatalma alatt volt. A nagy szellemi sötétségnek ez volt az oka, és ezért nagyon kevés volt a száma azoknak, kiket meg tudtam tanítani a teremtésre vonatkozó titkokra. Még ezek is nehezen értették meg, mert még terheltek voltak az ős-bűnnel - és ez hiányos ismeretet is jelent. Igaz, többször megkérdeztek, de én csak kereszthalálom utáni megvilágosulásukra tudtam utalni. Majd ha végbement a Megváltás Műve, majd az elveszi a sűrű sötétséget azokról, akik engem szeretnek. Tehát ezek lassan megértették mindazt, amit nekik tanítottam. De tudásukat épp ez ok miatt, hogy embertársaik szelleme még nem ébredt fel, nem tudták továbbadni - mert nem értették volna meg őket.

A tudás tehát a felébredt szellem tudása, a helyes életvitel eredménye - a szeretet eredménye. Magam is elsősorban ezt hirdettem, ezért az embereket arra kellett indítani, hogy szeretetparancsomat teljesítsék.

Továbbá azt is tudnotok kell, hogy bár tanítványaim az utókor számára leírták amire megbízást adtam nekik, viszont ők maguk sem tudták felfogni még a mély bölcsességeket. Ezért csak mint rájuk bízott feladatot teljesítették, hogy hírt adjanak mit mondtam az embereknek akik követtek, akik bennem prófétát láttak, tőlem csodákat vártak, vagy mindenfajta betegségből való gyógyulásukat kértek. Akik szavaimból erőt és vigaszt merítettek, és akikben - mert volt bennük jóindulat - én meg tudtam erősíteni az egy-istenben való hitet.

Nagyon kevesen voltak, akik mélyebbre akartak volna hatolni. Ezeket is inkább az értelmük készítette, és nem a szívük, hogy olyan dolgokról érdeklődjenek, mikre tőlem választ kaphatnak. Elfogadták ugyan a magyarázatokat, de az nem hatolt mélyebbre - kivéve egyeseket, kiknek szerető szívük volt, akik engem felismertek Istenüknek és Teremtőjüknek. Nem kell különösebben magyaráznom, hogy bevezettem őket a tudásba, és ők nagyon boldogok voltak.

De ez a tudás mindig csak azok számára maradt boldogító szellemi kincs, akiket magam vezettem rá, tehát a követőimnek. De embertársaikra nem vivődött át, sem utódaikra, mert nem volt elég megértés bennük, és ezért ezek a beszélgetések nem kaptak említést tanítványaim leírásában.

Azonkívül az őскеzdet, és minden teremtett végcéljának az ismerete nem volt az akkori emberek számára szükséges, sőt, nem is lett volna előnyös. Ha mint tananyagot adtam volna nekik, bizonyos tekintetben kényszerítően hathatott volna az emberek akarására. Irtózáttal gondoltak volna vissza fejlődésükre, és nem tudtak volna szabadon érezni, vagy szeretetet érezni Istenük iránt. Tervem teljesen érthetetlen lett volna számukra. Amint azonban isteni

kinyilatkoztatásokat vezethetem a Földre, az emberek számára ez az ismeret is megnyílt.

A közeli vég megmagyarázza azt is, hogy miért kaptok mindig tisztább magyarázatot. Azért, mert nem lehet az embernek soha elég behatóan szeme elé állítani felelősségét, mert most az ÚJRASZÁMÚZETÉS tényéről van szó, mely csak EGY MEGVÁLTÓ KORSZAK VÉGÉN LÉP FEL, és amely nagyon jelentős minden emelkedőben lévő lélek számára.

Ezt megelőzően a lelkeknek - akik a Földön nem érték el érettségüket - megvolt a lehetőségük, hogy a túlvilágon kiérlelődjenek. Viszont egy megváltási korszak végén nincs meg már ez a lehetőség, mert akkor minden lélek, aki a földi próbaidőben kudarcot vallott, újból egyes részecskére oldódik, és a kemény anyagba lesz száműzve.

Mi lenne hát érthetőbb, mint hogy erről nektek embereknek ismeretet adok, hogy mi vár rátok, ha csődöt mondotok? Földi életpróbátokat meg tudnátok állni minden ismeret nélkül is, DE CSAK AKKOR, HA SZERETETBEN ÉLTEK. De mikor a szeretet annyira elhidegül, hogy a kudarc elkerülhetetlen, és amikor lepecsételődik a lélek száműzetése és sorsa - akkor előtte minden eszközt bevetek, hogy az emberiséget felrázzam! Arról is gondoskodom, hogy az emberiség ismeretet kapjon nagy teremtő tervemről. Még akkor is, ha ennek eredménye nem sokkal több, mint hogy az emberek hitetlenül meghallgatják ezt az ismeretet, és inkább visszautasítják, mint elfogadják!

Viszont én ismerem az egyes ember akaratát, és ezért azt is tudom, hogy ki zárkózik el előle, és ki vonja le belőle a helyes következtetést. Valóban, az ismeretet elvezetem ezekhez teljes igazságban, a legmélyebb szellemi tudásban, ahogyan ezt minden időben megtettem azokkal, kiknek szíve magyarázatot kért, akiknek élete szeretetben telik el, és akik ezáltal befogadó képesek. Mert a SZERETET, BÖLCSESSÉG ÉS HATALOM ISTENÉT ismerjétek fel bennem, és minden eseményben, amit majd átéltek. Bízatok bennem, és mindig vegyétek igénybe segítségemet - mert a vég előtt még nagy szükségállapot lesz. Viszont aki bízik bennem, és kitart egész a végig, az üdvözülni fog.

Ámen.

B.D.Nr.7728

1960. 10. 21.

A Megváltó Terv végbevitele

Megváltó Tervemet olyan világosan tárom elétek, hogy abból végtelen szeretetemet is kiolvashatjátok. Hogy nem kell kételkednetek a szeretet Istenében még akkor sem, ha bele kell vonnom a Megváltás Tervébe a Földön az utolsó megsemmisítő munkát is. Tehetnék-e valami mást, mint aminek nem a szeretet az indítója? Viszont ti emberek nem tudtok mindent áttekinteni. Mégis, öröktől való Megváltó Tervem megmagyarázza, amit értelmetek tétovázva akar csak elfogadni. Csakis végtelen szeretetem visz rá, hogy Megváltó Tervemet

kivitelezem, mert bölcsességem helyesnek ismerte el, és mindenhatóságom a megállapított időben végbe is viszi. Ne higgyétek emberek, hogy rávehettek egy másik tervre, mert most már nem egyedül az emberek megmentéséről van szó, hanem az EGÉSZ SZELLEMI FEJLŐDÉSRŐL, mely ismét újból kezdődik - és amit egy ÚJ MEGVÁLTÓ PERIÓDUS vezet be. Minden szelleminek újabb besorolásáról van szó, és a SZELLEMEK MEGKÜLÖNBÖZTETÉSÉRŐL, akik már az én-tudat stádiumában vannak, és akiket annak megfelelően kell elhelyezni, ahova érettségük szerint valók. Egy megváltó korszak alatt ismételten voltak kisebb szakaszok, ahol az ítélet különféle formájával kellett közbenyúlnom. Az embereket ismételten figyelmeztettem, és intettem - és visszatérési szándékuknak megfelelően az ítélet kitolódott, vagy megszűnt. Szeretetem ismételten közbelépett, hogy megpróbálja az embereket a helyes útra terelni, mielőtt igazságosságom vette volna át a szót. Egy megváltó korszak szakaszai lehatároltak, de elég lett volna, hogy meghozza valamennyi léleknek a megváltást, ha az emberek akarata erre használta volna.

De egyszer ezek az idők is lefutnak, és ismét gondolni kell a teremtésben megkötött szellemire, mert azoknak is ugyanazt a fejlődést kell megtenniük - és meg is akarják tenni, mert egyszer azoknak is szabaddá kell válniuk formájuktól.

MERT SZERETETEM A MÉG NEM ÉRETT SZELLEMI SZÁMÁRA IS ÉRVÉNYES.

Megváltó Tervem magába ölel minden valamikor tőlem eltávozott szellemit. Erre emberek nektek is gondolnotok kell, amikor Megváltó Tervem érthetetlennek, és szeretetemmel összeférhetetlennek látszik.

SZÜKSÉGESSÉ VÁLT MINDEN SZELLEMI ÚJBÓLI BESOROLÁSA, DE AZ EMBERISÉG IS OLYAN SZELLEMI MÉLYPONTON ÁLL, AMELY FELTÉTELEZI A VÉGET. Szükség van a teremtés és azon emberek feloldására is, akik nem találtak hozzám, és már nem is fognak hozzám eltalálni.

Higgyétek el, ezt bölcsességemben felismerem, és öröktől fogva felismertem. Az utolsó idők embereinek akaratáról és érettségi fokának milyenségéről tudok. Megváltó Tervemet ennek az akaratnak megfelelően állítottam fel, és melyet valóban végbeviszek, mikor eljön az ideje. Minden nap kegyelem, mert még felhasználható a hozzám való visszatérésre, hozzám, Atyátokhoz. A lelket minden új nap még érlelődésre segítheti, és ezért minden napot ismerjete el kegyelmi ajándéknak, és legyetek hálásak szeretetemért, mely szeretet biztosan elkísér a végig - míg az utolsó nap el nem érkezik. De megérkezik, az biztos és igaz, **MERT AZ ÉN SZAVAM IGAZSÁG, ÉS ÖRÖKKÉ AZ MARAD.**

Ámen.